



**fòrum**



**Tomàs Molina**

“Hem d'aconseguir fer pujar la gent  
al carro de la lluita climàtica”

Una conversa amb Diana Riba

**Diana Riba i Giner (Barcelona, 1975) i Tomàs Molina i Bosch (Badalona, 1963) formen un tàndem electoral ben avingut. L'eurodiputada d'ERC serà l'encarregada d'introduir el popular meteoròleg de TV3 en l'intrincat laberint polític de Brussel·les a partir de les properes eleccions al Parlament europeu, que se celebren del 6 al 9 de juny. Riba, que encapçala la llista d'ERC en aquests comicis, coneix bé la casa: és eurodiputada des del 2019 i en aquesta legislatura s'ha destacat per la seva feina en la directiva contra les violències masclistes, per ser negociadora de la primera regulació europea sobre mitjans de comunicació i desinformació; pel reconeixement del català a Europa i com a vicepresidenta de la comissió d'investigació de l'espionatge amb Pegasus.**

**Molina ha fet el salt a la política per lluitar contra la crisi climàtica. I per això ho fa des d'ERC, el partit —de tots els de l'Estat espanyol— que més ha votat en favor de la lluita climàtica i contra la contaminació en aquesta legislatura europea que acaba, segons una investigació de la xarxa d'ONG climàtiques Climate Action Network (CAN).<sup>1</sup> Es-**

**querra Republicana es presenta a les europees dins de la candidatura Ara Repúbliques —que inclou EH Bildu, el BNG i Ara Más— que forma part del grup parlamentari europeu dels Verds-ALE.**

**El número 2 d'ERC és un «outsider», com ell mateix es defineix. Però, malgrat que abans de l'entrevista admet que hi ha molts temes que encara no domina, durant la conversa no evadeix cap pregunta. Té una reflexió a punt per a cada qüestió i el seu discurs polític, fins i tot en els punts que reconeix no dominar, està en total sintonia amb el de Riba. A més de ser cap de meteorologia de Televisió de Catalunya des del 1987, ha estat ambaixador del Pacte Europeu pel Clima de la Comissió Europea, i ha visitat diversos cops les institucions europees. A partir del 16 de juliol, quan arrencarà la desena legislatura de l'Eurocambra, espera aterrar definitivament allà, al costat de Riba. Tots dos són conscients, però, que ho faran en un moment especialment difícil per a les polítiques climàtiques i d'esquerra.**

**Sònia Sánchez >** Les enquestes pronostiquen una pujada de la dreta i sobretot de l'extrema dreta, i una davallada de les esquerres. Com pensen fer complir l'agenda de l'esquerra i l'agenda climàtica, que està especialment en retrocés?

**Tomàs Molina >** El canvi climàtic està aquí i s'haurà de gestionar. Per això no em preocupa especialment aquest augment perquè la realitat s'imposa. Al final, hauran de venir a nosaltres perquè som els únics que tenim propostes. En aquesta legislatura, Esquerra Republicana ha estat reconeguda com la més verda al Parlament europeu. I, per tant, té un prestigi i una solvència, i això és molt important a Europa. És un bagatge que portem, amb el Raül Romeva abans i la Diana Riba en aquesta legislatura. Quan he estat al Parlament europeu em deien això, que s'havia fet una feina molt ben feta i que se'ls considera persones en qui es pot confiar. Per tant, crec que s'està ben situat per fer front a la dreta i a la ultradreta.

**Diana Riba >** Recordem que al Parlament europeu hi ha dos grups d'extrema dreta: l'extrema dreta i

1 CLIMATE ACTION NETWORK, «Leading Environ-

ment and Climate Organisations Score European Parliament's 2019-2024 Performance».

## Riba > Esperem poder seguir tenint majories democràtiques i que hi hagi encara un cordó sanitari a l'extrema dreta

l'extrema extrema dreta. I és veritat que a les enquestes pugen, però cap enquesta dona que tindran majoria. Esperem poder seguir tenint majories democràtiques i que hi hagi encara un cordó sanitari a l'extrema dreta, com hem fet en aquesta legislatura, en què hem fet moltíssimes polítiques contra el canvi climàtic, amb paquets com el *Green Deal*, i també polítiques socials, dos temes clarament relacionats. Evidentment, com més força tinguem grups com els Verds-ALE, més força hi haurà en aquesta majoria democràtica.

**Sònia Sánchez >** Però també la Comissió liderada per Ursula von der Leyen està fent marxa enrere i, des del Consell, s'ha filtrat l'agenda 2024-2029, on l'eix climàtic ha desaparegut com a prioritat. Quin marge de maniobra podrà tenir el Parlament per fer front a això?

**Diana Riba >** Crec que des del Parlament europeu aquest segur que serà un dels eixos principals en la següent legislatura, perquè la feina no s'ha acabat. A la Comissió també tenen molts projectes engegats i s'han de culminar. I per tant, inevitablement, per molt que el Consell ho

vulgui amagar, com diu en Tomàs, la realitat s'imposa. Al Parlament europeu la roda està engegada i no es pot aturar. I afecta no només els pactes purament més verds com el *Green Deal*, sinó que afecta la transició energètica que allà és un tema transversal.

**Tomàs Molina >** Realment sembla que l'eix climàtic estigui desapareixent com a eix important. Per què? Doncs perquè es percep en la societat cert rebuig o cert descontentament cap a Europa, i cap a les polítiques de mitigació, és a dir, de reducció de les emissions. I el que espero aportar a Europa, i per això m'hi he posat en això, és per intentar fer un canvi. Perquè per a mi no s'estan fent bé les coses des d'Europa. S'està fent bé en el sentit que cal reduir les emissions, però no en el sentit de la comprensió del públic. Hi ha molts col·lectius que no estan satisfets amb la revisió de la PAC o amb les zones de baixes emissions, per exemple. I cal canviar aquest descontentament. La societat ha de pujar també al carro de la mitigació.

**Sònia Sánchez >** I això com més es pot fer?

**Tomàs Molina >** Europa es veu massa com si fos el gran regulador. I aquesta percepció no és bona. Hem de fer regulació, sens dubte, però crec que la percepció que la gent ha de tenir és que la UE planifiqui un futur millor. I cal fer aquesta planificació amb una bona adaptació. Per exemple, a Catalunya ens cal adaptar-nos en aquesta nova situació de sequera. Com? Doncs construint des-salinitzadores, utilitzant la reutilització, canviant els sistemes de regadiu, canviant fins i tot els cultius. Però això no es pot fer només amb regulació. Això ho ha de fer la gent i per això els has d'ajudar. Cal fer un bon pla d'adaptació que inclogui la mitigació. Si li dius a l'agricultor que ha de canviar el tractor, però no li dones ajudes, s'ho prendrà malament. Però si els dius que els ajudaràs i aquests 100.000 milions d'euros del *Green Deal* els utilitzem per adaptar-nos en aquesta nova regulació, ho faran.

**Sònia Sánchez >** Creieu, doncs, que els agricultors tenen motiu per estar enfadats amb la UE?

**Tomàs Molina >** I tant que tenen motius. Si estan enfadats, és per algun motiu, clarament.

**Diana Riba >** Les polítiques mediambientals sempre han d'anar acompanyades de polítiques justes i socials que arribin a tothom. Massa cops ens oblidem d'aquesta última pota i sense un acompanyament, les polítiques verdes no són possibles. El que no podem fer és que no hi hagi ajudes suficients perquè tothom es pugui canviar el cotxe o el tractor. I això és una cosa que sempre reclamem al Parlament europeu. Si les mesures no van acompanyades de grans paquets perquè ningú no quedi enrere en aquesta transformació, mai arribarem als objectius per molt bons que siguin. I a sobre ens trobarem la dreia en contra d'una política transformadora i justa.

**Tomàs Molina >** Però diguin el que diguin, això està aquí i ho sap tothom. Llavors, ells poden jugar amb l'enfadament de la persona que no es pot canviar el tractor o que no es pot canviar el cotxe. I això és un joc polític, però no és un joc verdader: la societat necessita solucions, no que la gent estigui enfadada. El que hem de fer és desenfadar-nos i fer les coses ben fetes. I crec que nosaltres podem aportar aquest sentit comú al Parlament europeu.

**Sònia Sánchez >** Quines propostes concretes tenen per fer que l'agricultura no xoqui amb l'agenda climàtica?

**Diana Riba >** Una de les primeres coses que hem de deixar de fer és confrontar canvi climàtic amb pagesia. En realitat, el problema principal del nostre sector primari són els preus, que no estan regulats, i no són preus justos. El principal problema de la pagesia són els acords que tenim entre la UE i tercers països que provoquen aquesta competència deslleial, que fa que es puguin importar productes fets d'una altra manera a



## **Molina > L'objectiu de reduir les emissions és peremptori. Sigui qui sigui qui mani. És com si tinguéssim una malaltia i algú volgués dir que no la tenim**

molt baix preu. Perquè aquí també hi ha interessos econòmics molt forts de les nostres empreses. Per tant, això és el primer que demanem que es revisi i es canviï. Amb això faríem que els pagesos no haguessin de malviure. Però el que s'està fent és maquillar-ho amb una relaxació de les polítiques mediambientals, sense reflexió. És cert que de vegades es va massa ràpid i cal revisar les polítiques, però cal revisar-les d'una manera reflexiva.

**Sònia Sánchez >** I sobre l'objectiu de reducció del 55% de les emissions del 2030 i les mesures que s'han posat en marxa per implementar-ho, alguns ho veuen massa ambiciós i d'altres creuen que és massa poc.

**Tomàs Molina >** S'ha de ser ambiciós, perquè l'1,5°C que fixa l'Acord de París són 430 parts per milió (ppm) de CO<sub>2</sub> a l'atmosfera, i ara estem ja a 425. Pugem a 2,5 ppm per any. Això vol dir que arribem als 430 pp d'aquí dos anys, al 2026. La part alta de l'acord de París, que serien els 2°C suposen 480 ppm, i a això hi arribaríem en els propers deu anys, no pas en el 2100 sinó cap al 2030-2035. I ja hem vist les coses que ens passen

a mesura que puja la temperatura. Per tant, l'objectiu de reduir les emissions és peremptori. Sigui qui sigui qui mani. És com si tinguéssim una malaltia i algú volgués dir que no la tenim. Però, no és una malaltia mortal, és una malaltia que es pot tractar i s'ha de tractar. Ara cal veure l'enfocament, perquè ara s'ha fet l'enfocament de dir: «Cal reduir les emissions tant, i cadascú que faci tant» i ja està. I el resultat final és que no ens n'estem sortint. És un problema de transmissió a la societat. La frase típica a la societat ara és «Estic d'acord, però no d'aquesta manera».

**Sònia Sánchez >** Aleshores, quina és la manera?

**Diana Riba >** Europa també posa molts fons per a aquesta transmissió, però com deia el nostre estimadíssim Josep Maria Terricabras, Europa és un club d'estats i gats amb gats no es barallen. I veiem com massa sovint aquests fons es gestionen centralitzadament i no arriben a tot arreu, ni territorialment ni sectorialment. Per tant, hi ha d'haver una manera de gestionar els fons europeus de forma molt més

justa i molt més des de la gent i des dels territoris. No és el mateix el que cal transformar a Catalunya que a la Bretanya, tenim realitats climatològiques diferents. El problema és global, però les polítiques concretes han de ser molt més disperses. No pot ser que estiguin centralitzades a Brussel·les i a les capitals dels estats.

**Sònia Sánchez >** Són partidaris d'una taxa de carboni per als productes europeus?

**Tomàs Molina >** A Catalunya la tenim. Aquest concepte de qui contamina paga, crec que és un concepte que a Catalunya s'ha instaurat, per exemple, amb la taxa per la contaminació dels vehicles i no ha generat un problema, perquè la gent té sentit comú. L'hem acceptat bé, sobretot perquè és un pagament finalista i això és molt rellevant. És a dir, que saps que aquests van per pal·liar els efectes de la contaminació a la meua ciutat. Cal anar cap aquí també a Europa.

**Diana Riba >** I després hem de conscienciar la ciutadania que a Brussel·les no hi ha una màquina de fer diners. Els fons que es destinen per

## Riba > Hem fet la primera directiva de violències masclistes

als objectius climàtics venen de tota la ciutadania amb molts impostos. I un d'ells pot ser aquest.

**Sònia Sánchez >** Es plantegen que la prioritat climàtica sigui una condició a l'hora de negociar amb la presidència de la Comissió Europea, altres qüestions més després de les eleccions?

**Diana Riba >** Evidentment, el grup verd sempre ha condicionat de posar les polítiques verdes al davant. Veu-rem què passa durant les negociacions internes posteriors a les eleccions. I tenim la gran sort d'estar en un gran grup polític que té incidència, els Verds-ALE, on tenim identificades unes quantes prioritats com aquesta, però també els drets socials i la democràcia.

**Tomàs Molina >** Crec que la societat entén que la lluita del canvi climàtic és molt important, però també té més prioritats i s'ha de fer una balança amb totes les coses que són importants. I mira que t'ho dic jo, que m'hi he posat per això. Però a més del canvi climàtic a mi també m'importa molt l'habitatge, per exemple. Per tant, hem de ser persones

normals també quan actuem com a polítics, entendre que les persones tenim les nostres prioritats del dia a dia i les nostres prioritats de cara al futur.

**Sònia Sánchez >** En matèria de dret socials, precisament, hi ha hagut avenços en aquesta legislatura, per exemple, amb la directiva contra la violència masclista a la qual vostè s'hi ha dedicat molt. L'Eurocambra vol blindar el dret a l'avortament, creu que s'aconseguirà malgrat que estats com Eslovàquia i Hongria estan limitant l'accés a l'avortament?

**Diana Riba >** Fa dos plens vam tornar a votar que l'avortament estigui dins de la Carta de drets fonamentals de la UE. Un dret a l'avortament que evidentment haurem de definir, però hem d'aconseguir això, i després ja veurem la definició. Crec que ho aconseguirem. Hem fet la primera directiva de violències masclistes on hi ha hagut molt debat al voltant del tema d'avortament, també hem fet una directiva amb temes de trata. Ha estat una legislatura molt fructífera en temes de gènere. El comitè d'igualtat, que fa anys que existeix, ha estat un comitè molt legislatiu







## Riba > Sempre estan en perill els drets en una democràcia, perquè sempre hi ha qui vol retallar-los

per primer cop. Hem fet la política de transparència salarial, d'igualtat salarial entre homes i dones, d'igualtat en els consells d'administració. I acabem la legislatura votant si volem que l'avortament legal i segur sigui un dret per a totes les persones de la UE, i per tant, esperem que aquest sigui el proper pas. Haurem d'esperar a la propera comissió. El que demostra la pregunta, gràcies per fer-la, és que en una democràcia els drets no estan garantits. Com demostra també el creixement de l'extrema dreta. Tots els drets, absolutament tots, s'han d'anar reforçant. I estem en una Europa que es va construir per ser una Europa de drets i llibertats, per ser una Europa de pau i per ser una Europa econòmicament forta. Aquests tres pilars. Els drets humans són un d'ells, i la nostra feina com a Esquerra Republicana és enfortir cada cop més aquests drets.

**Sònia Sánchez >** Una prova d'això són les lleis mordassa que s'han aprovat a diversos estats. Estan en perill els valors democràtics en la UE actual?

**Diana Riba >** Sempre estan en perill els drets en una democràcia, perquè

sempre hi ha qui vol retallar-los. Nosaltres volem deixar clar que quan li dones drets a un col·lectiu no li treus drets a cap altre, perquè això és el que intenta fer creure l'extrema dreta i no és veritat.

**Sònia Sánchez >** De fet, l'ús de la tecnologia per part de l'extrema dreta especialment està sent una altra via per posar en entredit aquests drets...

**Tomàs Molina >** Soc nou però a Esquerra Republicana s'ha fet ja molta feina i això s'ha de valorar. Però a mi em preocupa especialment la Intel·ligència Artificial. Perquè si els estats volen limitar els drets d'algunes persones, ara això sovint es fa amb un mal ús de la IA. I això s'ha de vigilar, perquè s'està veient que interfereix en les eleccions i interfereix en la percepció social de si s'està bé o malament. I això es fa fent servir de forma malintencionada els algorismes. Els mitjans de comunicació publiquem i utilitzem unes frases o paraules concretes per fer que les notícies estiguin sempre en el *mainstream*. I aquest ús es pot fer a fi de bé o es pot fer a fi de mal. I això s'ha de vigilar, s'ha de vigilar, i ara diré la



paraula «regular». Però més que regular, seria planificar. Com deia abans, planificar un futur millor.

**Diana Riba >** En el tema dels algoritmes, deixa'm dir que Esquerra Republicana, perquè hem fet feina aquesta legislatura, estem massa sols. Una de les coses que plantejem és que hi hagi una part de l'algoritme que el ciutadà pugui modificar. En aquests moments, els algoritmes estan en mans d'empreses privades o de qui té la plataforma o la xarxa. Volem que la ciutadania pugui modificar una llista mínima d'ítems. Molt sovint l'algoritme et porta a veure coses que no vols veure, i hi ha moments que fins i tot conscientment deixes de mirar alguna cosa perquè no te'n reproduïxin més d'aquelles. No pot ser que hagi de modificar el teu comportament per enganyar l'algoritme. Encara no ho hem aconseguit, però és una de les lluites que seguirem portant per buscar majories.

**Sònia Sánchez >** Un altre perill són les eines d'espionatge com el Pegasus. Diana, vostè ha estat vicepresidenta del comitè que ho investigava. Amnistia Internacional denuncia la impunitat en aquest tema, hi està d'acord?

**Diana Riba >** Com que hem vist que hi ha absoluta impunitat s'ha constituït un comitè d'investigació al Parlament europeu. Perquè la situació és escandalosament perillosa. Hem vist estats membres espiant estudiants com a Grècia o Malta. Hem vist estats membres espiant l'oposició política, espiant periodistes, posant així en risc la nostra democràcia i la nostra pluralitat informativa. Però, què passa amb aquest tema? Que al final són els mateixos estats que l'estan utilitzant. Per tant, tenim un Con-

## **Molina > Ens estem gastant molts diners en el sector armamentístic, però hem d'impulsar molt més les xarxes diplomàtiques. Això també és invertir en seguretat**

sell que vol silenciar això, per molt que fem una comissió d'investigació de Pegasus. El que hem fet en aquest comitè és demanar a la Comissió que porti a la propera legislatura un paquet legislatiu per regular aquests programes espia. Vam anar a Israel i vam seure amb NSO Group, l'empresa que ha fet Pegasus. I vam parlar amb el seu gerent directament. I la primera cosa que ens va dir el gerent és: «Per què esteu parlant de programa espia quan nosaltres el que hem fet és una arma?». Per tant, el que vam proposar els Verds-ALE al comitè és que els programes o armes d'espionatge estiguin dins de la regulació armamentística. De la mateixa manera que una arma té un número per identificar-la, que una arma d'espionatge tingui un número. Que deixi un rastre, com deixa una bala, que es pugui investigar, saber qui l'ha comprat, qui l'ha disparat. Però aquesta regulació l'hauria de fer la propera Comissió. La Comissió actual ha tingut temps de fer alguna cosa, però no ho ha fet. Esperem que la pròxima legislatura, sí.

**Tomàs Molina >** I en tot això crec que el Parlament europeu pot fer molt, perquè té un prestigi. Europa és un

ideal per a la immensa majoria de la humanitat, és un lloc on la gent vol venir perquè s'hi sent segura. Per això en aquests temes de seguretat tenim una capacitat de lideratge notable. El Parlament europeu hauria de fer una feina de lideratge d'altres parlaments del món, com el dels EUA, o fins i tot el de Rússia, per fer agermanament o una feina comuna. Ens estem gastant molts diners en el sector armamentístic, però hem d'impulsar molt més les xarxes diplomàtiques. Això també és invertir en seguretat. I això també ho poden fer els parlaments.

**Sònia Sánchez >** El perill d'una nova guerra a Europa de la que tant es parla, és real?

**Diana Riba >** Quan fem polítiques a partir de la por cal frenar perquè alguna cosa no estem fent bé. És veritat que la guerra d'Ucraïna ens ha alertat a tots moltíssim perquè feia molts anys que no veiem una guerra en aquest continent i veure com s'han trencat les relacions amb Rússia amb aquesta guerra, espanta. Però sabem que totes les guerres acaben en una taula de negociació. I, per tant, cal trencar aquesta dinàmi-

ca que s'ha entrat des de la presidència de la Comissió amb Ursula Von der Leyen i Emmanuel Macron dient que ens hem de preparar perquè pot ser que vinguin temps de guerra. I apostaria per veure com podem aportar a aquesta taula de negociació entre Rússia i Ucraïna, que arribarà. I en veure com podem acabar amb l'armament nuclear que tenen algunes potències, perquè això genera molta por i molta inseguretat.

**Sònia Sánchez >** Macron proposa un exèrcit europeu.

**Diana Riba >** Aquest debat sobre un cos de defensa europeu és una decisió molt important. Hi haurà un gran debat, però creiem que és un debat que ha d'arribar a tothom, no només al Parlament europeu. Aquesta és una decisió tan important com entrar o no a l'OTAN. És un tema que no hem de decidir els eurodiputats que sortim aquest juny, sinó a tots els espais de la nostra societat. El que sí tenim clar des d'Esquerra Republicana és que això no ha de servir per duplicar exercits o duplicar armes i, si al final s'acaba construint un cos europeu, ha de ser per minimitzar els cossos estatals. Per tant, hi



poden haver coses positives, com és la compra mancomunada armamentística a tota Europa. Hi poden haver bones opcions en aquesta mirada de la construcció d'aquest cos de defensa. També caldria veure què vol dir cos de defensa, perquè no estem parlant només d'unitats militars, sinó que té una part diplomàtica i, per tant, la complexitat és gran.

**Sònia Sánchez ->** Aquest cos és realment necessari? Vol dir això que ens hem de preparar per a un escenari de guerra?

**Diana Riba >** Veig problemàtic aquesta manera massa fàcil que s'està parlant d'aquesta possible guerra a Europa. Trobo que està arribant de cop sense que ens estiguin dient els indicis, perquè els indicis no poden ser només que Trump torna a la Casa Blanca i que hi ha una guerra d'Ucraïna, perquè això ja ho teníem fa poc. El que no pot ser és que les paraules ens portin als fets. En aquest cas crec que és molt perillós que ens estiguin portant a la guerra. I per tant ara tenim unes eleccions i aquest serà un dels temes clau i crec que l'hem d'entomar amb la màxima prudència i calma possible.

**Sònia Sánchez >** Un altre dels temes on ha treballat molt però que està encara encallat és l'oficialitat del català. Quines passes pensen seguir en aquest camp?

**Diana Riba >** Hi ha dos temes que s'han de separar. Un és l'ús del català com a llengua de treball al Parlament europeu, i per això només cal que hi hagi una majoria a la mesa de l'Eurocambra, i una voluntat política per fer-ho. És una cosa que es va posar sobre la taula de negociació del govern català i l'espanyol, i que no s'ha portat a votació aquesta legislatura, però per poc. Això creiem que ha de caure pel propi pes, perquè és només voluntat política i és de justícia lingüística. A més, no veig quin impediment ha de significar que hi hagin més llengües de treball, perquè són molt pocs diners en relació amb tot el que gastem en altres temes. Després hi ha l'oficialitat del català dins la UE. I això és una cosa que necessites aprovació del Consell i de tots els estats membres. I aquí serà clau la capacitat que es tingui per moure la posició dels estats, per exemple, en la negociació de Catalunya amb el govern de Madrid, que és qui pot moure el Consell. Però hi

ha moltes altres llengües a Europa que estan en un moment molt complex. L'Observatori de les Llengües d'Europa ens ha de donar dades de la salut de les llengües a Europa. La propera legislatura serà clau per això i esperem que s'arribi un acord. No té cap sentit que el català, el gal·lec i l'euskera no siguin llengües oficials.

**Tomàs Molina >** Acabarà caient pel seu propi pes, perquè a més dels catalans, els lituans o els noruecs també tenen problemes, de fet, tenen menys parlants que nosaltres. Per tant, nosaltres podem portar aquest sentit comú sobre la taula: no és que els catalans tinguin un problema, sinó que les llengües tenen un problema. Crec que som capaços de buscar un front comú per treballar per la protecció de les llengües, entre elles, el català com una de les llengües de tots. I crec que aquí podem tornar a mostrar a nosaltres el lideratge. Si alguna cosa tenim des de Catalunya és que ens hem enfrontat a moltes realitats que els altres comencen a enfrontar-s'hi ara. Doncs nosaltres podem aportar la nostra experiència i la nostra credibilitat, que és el que importa al final en les negociacions.

**Sònia Sánchez >** Un altre tema pendent és l'Acord de claredat. Diana, vostè forma part del Caucus de l'Autodeterminació del Parlament europeu. Com està el projecte?

**Diana Riba >** Es va constituir el comitè amb la participació de diferents eurodiputats i s'ha acabat la feina amb la presentació d'aquesta llei europea de claredat, per tant, el que hem fet és donar una eina a la UE per poder afrontar situacions en què hi ha una voluntat popular pel dret a decidir. Per tal que no estigui en mans arbitràries a cada estat membre. Aquesta llei està presentada i a la propera legislatura seguirem treballant per estendre-la. A Europa s'han mogut les fronteres sempre. I per desgràcia amb conflictes molt greus, amb guerres. La voluntat d'aquest Caucus és donar una eina democràtica per a tots els estats de la UE perquè ho puguin fer de manera conjunta i acordada, de manera democràtica.

**Sònia Sánchez >** Però aquest club d'estats que deia vostè abans, creu factible que accedeixi a acordar una llei com aquesta?

**Diana Riba >** Sempre és possible. Hem vist una Escòcia que ho ha pogut fer. És qüestió de voluntat política que la UE es compromet amb un acord com aquest, per respectar les voluntats d'un poble sense haver de tensar tant la ciutadania que arribi a intentar solucionar-ho a través de conflictes, com hem vist, per exemple, a l'Europa de l'est.

**Tomàs Molina >** El que és rellevant del que s'ha fet fins ara és posar sobre la taula que hi ha una realitat que és l'Europa de les nacions. És veritat que hi ha l'Europa dels estats que és la que realment regula a través del Consell i d'aquesta mena de triumvirat entre el Consell, el Parlament i la Comissió. Però hi ha aquesta realitat a les nacions, i aquest Caucus ja ho comença a posar sobre la taula i es comença a liderar també des d'Esquerra Republicana. Nosaltres vam fer aquest intent de votar, que no va sortir prou bé i fins i tot ha creat una situació que no ens acabem d'entendre. Si som capaços de posar sobre la taula la realitat de les nacions a Europa amb tranquil·litat, les coses es poden fer d'una forma més ordenada. Això s'ha de posar sobre la taula i se n'ha de parlar, i s'ha de fer amb naturalitat.

## Molina > Cal algú que, en aquest futur probable d'auge de l'extrema dreta que hi haurà al Parlament europeu, mantingui aquest debat en defensa de la gent i dels drets humans. Serem aquest algú

**Sònia Sánchez** > Aquest Caucus creat el 2021 ha aconseguit moure alguna cosa a Brussel·les, ni que sigui a nivell de debat?

**Diana Riba** > En el Caucus ens trobem eurodiputats de diferents estats membres amb aquesta voluntat segurament nacional de voler decidir el futur d'una forma pacífica i democràtica. Els escocesos, que formaven part, fins que va haver el Brexit, del nostre grup polític, van aconseguit tirar endavant un referèndum. Crec que Catalunya, també com els escocesos, tenim una cultura pacífica i democràtica i no de confrontació bèl·lica davant dels conflictes. I, per tant, aquí és on nosaltres també podem aportar. Nosaltres no només esperem solucions d'Europa sinó que n'aportem. Crec que el Caucus és un dels grans exemples on Esquerra Republicana ha pogut aportar, conjuntament amb tots els companys. I ara tenim els corsos fent un procés en aquest sentit amb París, i han aconseguit obrir portes que fins ara tenien totalment tancades. Tot és un inici i la utopia sempre es veu molt llunyana, però al final de vegades s'arriba a la utopia i, per tant, nosaltres no deixarem de somniar.

**Tomàs Molina** > I de treballar. Perquè posar això en el debat del Parlament és una feina que s'ha d'anar fent gota a gota. Perquè ara els que quedem dins dels Verds-ALE per posar aquest tema sobre la taula som Esquerra Republicana. També s'ha de trencar amb la màgia. No hi ha màgia, hi ha feina, hi ha treball.

**Sònia Sánchez** > Un altre tema en el que s'hi ha treballat molt però el resultat ha estat decebedor és el pacte d'immigració i asil. Com hem arribat a un punt que es fes tan enrere en el postulat dels drets humans? Es pot revertir en la propera legislatura?

**Diana Riba** > És una vergonya que tinguem pactes on parlem d'éssers humans d'aquesta manera, on puguem pagar per no acollir un ésser humà i que legalitza les devolucions en calent. És un pacte que és vergonyós per la construcció de l'Europa que volem i que intensifica aquestes dues realitats que passen a tots els carrers d'Europa, que és que tenim una gent legal i una il·legal. No hi ha persones il·legals. Els estats membres sempre han sigut molt forts i el Parlament europeu ho és molt menys, i hem acabat construint

aquesta Europa fortalesa, hem muntat un mur a Europa. Cada cop fem més perillosa l'arribada a Europa sense canals d'entrada de segurs. Cada cop aquest mur el fem més llunyà, el portem a tercers països i els paguem perquè frenin aquests moviments. I el que estem generant a través de la cultura de la por i de la cultura antiimmigració és una situació inhumana que hauríem d'aturar. Revertir-la? A mi em sembla molt difícil revertir-la. Però sí que és veritat que en el cas de la guerra d'Ucraïna es va treure una directiva que teníem en un calaix i no s'havia fet servir mai, que era la de l'acollida ràpida i segura per un conflicte. I, per tant, tenim una directiva que funciona i la podem fer servir per casos d'altres conflictes bèl·lics o com la migració climàtica. I això, al nostre entendre, ho hauríem d'unir amb les necessitats poblacionals i del món laboral que tenim en els nostres territoris. Hem d'aconseguir fer molts més forts aquests contractes d'origen on la gent pugui venir a treballar i tornar d'una manera segura. Creiem que s'haurien de destinar molts més diners a aquest projectes de contractació que no pas a seguir aixecant murs.

**Tomàs Molina >** Hi afegiria que cal algú que, en aquest futur probable d'auge de la dreta, l'extrema dreta i la ultradreta que hi haurà al Parlament europeu, que mantingui aquest debat en defensa de la gent i dels drets humans. Serem aquest algú. Totes aquelles persones que vegin que hi ha una mínima justícia social internacional que s'ha de mantenir han de venir amb nosaltres. Si algú ha de mantenir la veu a favor dels més desafavorits només serem nosaltres. I és imprescindible que les persones que creguin que això s'ha de fer millor no votin l'extrema dreta perquè sovint aquest és el vot de l'enfament, però estar enfadat no soluciona res. L'extrema dreta no aporta solucions. Qui vulgui solucions ha d'anar al sentit comú. ■

